

Innehåll: N:o 8. Ålands landstings beslut om antagande i tillämpliga delar av Statsrådets beslut, innefattande närmare tekniska anvisningar angående byggande och underhåll av vägar på landet, utfärdat den 31 maj 1921. — N:o 9. Ålands landstings beslut om ändring av kungörelsen angående rätt att hava grind å landsväg, given den 14 januari 1897. — N:o 10. Ålands landstings beslut om antagande av förordningen angående ändring av § 3 i förordningen av den 28 februari 1919, innefattande körregler, given den 25 november 1921. — N:o 11. Ålands landstings beslut om antagande av Statsrådets beslut angående tiden för nästa skjutställningsperiod, utfärdat den 4 augusti 1921. — N:o 12. Ålands landstings beslut om antagande av förordningen angående skjutslegan under instundande skjutställningsperiod, given den 19 augusti 1921.

N:o 8.

Ålands landstings beslut

om antagande i tillämpliga delar av Statsrådets beslut innefattande närmare tekniska anvisningar angående byggande och underhåll av vägar på landet, utfärdat den 31 maj 1921.

Föredraget för REPUBLIKENS PRESIDENT den 16 maj 1924.

Utfärdat i Mariehamn den 24 juli 1924.

På framställning av Ålands landskapsnämnd har Ålands landsting antagit att uti tillämpliga delar gälla i landskapet Åland

Statsrådets beslut

innefattande närmare tekniska anvis-

ningar angående byggande och underhåll av vägar på landet, utfärdat den 31 maj 1921, dock så, att de befogenheter och skyldigheter, som enligt beslutet ankomma å särskilda republikens myndigheter, skola å landskapsnämnden överföras.

Mariehamn den 17 december 1923.

På landstingets vägnar:

Julius Sundblom
talmän.

Johannes Eriksson
vicetalman.

Aug. Karlsson
vicetalman.

N:o 9.

Ålands landstings beslut

om ändring av kungörelsen angående rätt att hava grind å landsväg, given den 14 januari 1897.

Föredraget för REPUBLIKENS PRESIDENT den 16 maj 1924.

Utfärdad i Mariehamn den 24 juli 1924.

På framställning av Ålands landskapsnämnd har Ålands landsting antagit att gälla i landskapet Åland nedanstående

Landskapslag

om ändring av kungörelsen angående

Mariehamn den 17 december 1923.

På landstingets vägnar:

Julius Sundblom

talman.

Johannes Eriksson

vicetalman.

Aug. Karlsson

vicetalman.

rätt att hava grind å landsväg, given den 14 januari 1897.

Vad i kungörelsen angående rätt att hava grind å landsväg, given den 14 januari 1897, är stadgat om guvernörs handläggning av i kungörelsen omförmälda ärenden skall gälla landskapsnämnden.

N:o 10.

Ålands landstings beslut

om antagande av förordningen angående ändring av § 3 i förordningen av den 28 februari 1919, innefattande körregier, given den 25 november 1921.

Föredraget för REPUBLIKENS PRESIDENT den 16 maj 1924.

Utfärdad i Mariehamn den 24 juli 1924.

Förordning

På framställning av Ålands landskapsnämnd har Ålands landsting antagit att gälla i landskapet Åland

angående ändring av § 3 i förordningen av den 28 februari 1919, innefattande körregler, given den 25 november 1921.

Ovannämnda förordning lyder:

Förordning

angående ändring av 3 § i förordningen den 25 februari 1919, innefattande körregler.

Given i Helsingfors den 25 november 1921.

På föredragning av Ministern för kommunikationsväsendet och allmänna arbetena stadgas härmed, att 3 § i förordningen den 25 februari 1919 angående vad iakttagas bör, när färdande mötas eller köra förbi varandra, skall erhålla följande ändrade lydelse:

§ 3.

Då två färdas i samma riktning och den, som åker efter, önskar komma

Mariehamn den 17 december 1923.

På landstingets vägnar:

Julius Sundblom

Johannes Eriksson
vicetalman.

talman.

Aug. Karlsson
vicetalman.

N:o 11.

Ålands landstings beslut

om antagande av Statsrådets beslut angående tiden för nästa skjutshållningsperiod, utfärdat den 4 augusti 1921.

Föredraget för REPUBLIKENS PRESIDENT den 16 maj 1924.

Utfärdat i Mariehamn den 24 juli 1924.

På framställning av Ålands land-
skapsnämnd har Ålands landsting an-
tagit att gälla i landskapet Åland

Statsrådets beslut

angående tiden för nästa skjutshåll-
ningsperiod, utfärdat den 4 augusti 1921.

Mariehamn den 17 december 1923.

På landstingets vägnar:

Julius Sundblom

Johannes Eriksson
vicetalman.

talman.

Aug. Karlsson
vicetalman.

N:o 12.

Ålands landstings beslut

om antagande av förordningen angående skjutslegan under instundande skjutshållningsperiod, given den 19 augusti 1921.

Föredraget för REPUBLIKENS PRESIDENT den 16 maj 1924.

Utfärdat i Mariehamn den 24 juli 1924.

Förordning

På framställning av Ålands landskapsnämnd har Ålands landsting antagit att gälla i landskapet Åland angående skjutslegan under instundande skjutshållningsperiod, given den 19 augusti 1921.

Mariehamn den 17 december 1923.

På landstingets vägnar:

Julius Sundblom
talman

Johannes Eriksson
vicetalman.

Aug. Karlsson.
vicetalman.

N:o 8.

Uti ovannämnda nummer åberopade Statsrådsbeslut är av följande lydelse:

Statsrådets beslut,

innefattande närmare tekniska anvisningar angående byggande och underhåll av vägar på landet.

Utfärdat i Helsingfors, den 31 maj 1921.

Statsrådet har på grund av stadgandena i 54 § uti lagen av den 11 oktober 1918 angående byggande och underhåll av vägar på landet fastställt följande

Tekniska anvisningar angående byggande och underhåll av vägar på landet.

3. Stigning.

Stigning bör i allmänhet icke överstiga:

å chaussé 1:25,

å I kl. landsväg 1:20,

å II kl. landsväg 1:20, om vägen huvudsakligen genomgår slättmark, och 1:15, om vägen är förd i backig terräng, samt

å bygdeväg 1:15 i slättmark och 1:10 i backig terräng.

Största tillåtna stigning må ej fortgå i en följd längre än 200 meter, varefter bör följa ett minst 20 m. långt vilplan, som är horisontalt eller i stigning av högst 1:100 för chaussé och I kl. landsväg samt av högst 1:50 för II kl. landsväg och bygdeväg.

I undantagsfall må å kortare sträcka, icke överstigande 40 m. i stället för ovannämnda stigningar av 1:25, 1:20, 1:15 och 1:10 användas stigningar av resp. 1:20, 1:15, 1:10 och 1:8.

1. Vägars indelning.

Med avseende å sin betydelse och tekniska beskaffenhet indelas de allmänna vägarna i:

chausséer eller stensatta landsvägar för tung trafik,

I klassens landsvägar för medeltung trafik,

II klassens landsvägar för lätt trafik,

bygdevägar samt

spångvägar, varom nämnes i punkt 11.

2. Vägs beståndsdelar.

Vägs beståndsdelar äro vägkropp med körbana, vägren och slänt, bankett, dike och annan för vägens bestånd eller samfärdsel å densamma avsedd inrättning, såsom trumma, bro, färja, stödmur, ledstång, kilometerstolpe, gränstolpe och vägvisare.

Körbanan eller den del av vägen, som genom grusning, makadamisering eller på annat sätt göres motståndskraftig emot hjuldonstrafik, och vägrenarna bilda tillsammans vägytan.

4. Krökar.

Krökningsradien för vägens mittlinje bör i allmänhet icke understiga:

å chaussé . . . . . 60 m.
 å I och II kl. landsväg 30 „
 å bygdeväg . . . . . 15 „

Emellan i motsatt riktning gående krökar bör förefinnas en rak sträcka av minst 20 meters längd.

5. Vägbredd.

Vägytans bredd bör utgöra:

å chaussé . . . . . minst 6,0 m.
 å I och II kl. landsväg „ 5,0 „
 å bygdeväg . . . . . „ 3,6 „

Vägytans bredd bör ökas: i skarpa krökar med 0,5—1,0 m. å krökens innersida och å myr av mjuk beskaffenhet med 1,0—2,0 meter.

Emellan vägkroppen och dikeskanten lämnas å mjuk mark och myr banketter av 1,0—2,0 m. bredd. Å fast mark lämnas banketter endast om vägen är förd å bankfyllnad, och då till en bredd av 0,5 meter.

6. Körbana, vägren och slänt.

Körbanans bredd bör utgöra:

å chaussé . . . . . minst 5,0 m.
 å I kl. landsväg . . . . . „ 4,0 „
 å II kl. landsväg . . . . . „ 3,0 „
 å bygdeväg . . . . . „ 2,6 „

För avledande av vatten bör vägytan från mitten mot kanterna hava en lutning, å chaussé av 1:20 och å övriga vägar av 1:15, samt vara avrundad i mitten. Dock bör mitten å chaussé och landsväg vara minst 15 cm och å bygdeväg minst 12 cm högre än kanterna.

I skarpa krökar göres vägytan i jämn lutning från yttre till inre kanten med vid ändarna småningom skeende övergång till lutning från mitten mot kanterna.

Slänterna böra i allmänhet hava en lutning av 1:1½, i tjälskjutande mark dock 1:2 och i bergsskärning 10:1.

7. Diken.

Diken grävas till sådant djup och med sådan bottenbredd, som jordartens beskaffenhet och den nedrinnande vattenkvantiteten i varje fall erfordrar. Dock

böra dikena i allmänhet hava ett djup och en bottenbredd samt dikeslänterna en lutning av:

	djup	bottenbredd	släntans lutning
i fast mark	0,4 m.	0,3 m.	1:1½
i jäslera	0,4 m.	0,5 m.	1:2
i myrjord	0,7 m.	0,4 m.	1:1

8. Trummor.

Beroende av den största vattenmängd, som beräknas genomströmma trumman, gives denna en eller flere genomströmningsöppningar av högst 1,0 m. vidd.

Längden av trumma med lock i vägytans plan bör vara minst lika stor som vägytans bredd. För trumma täckt med jord ökas längden i den mån slänterns bredd sådant fordrar.

9. Broar och färjor.

Angående bredden och bärförmågan samt beskaffenheten i övrigt av landsvägsbro, färja och flotte lände följande allmänna föreskrifter till efterrättelse, såframt icke överstyrelsen för väg- och vattenbyggnaderna, efter landshövdingens hörande, annorlunda förordnar.

Körbanans bredd å bro intill 6,0 meters längd bör vara lika stor som vägytans bredd.

Å bro, vars längd överstiger 6,0 m., bör körbanans bredd utgöra:

å chaussé samma bredd som vägytan,
 å I kl. landsväg minst 4,75 m. samt
 å II kl. landsväg och
 bygdeväg minst 3,0 meter.

Å bro med övre tvärförband bör förefinnas en fri höjd över körbanan av minst 3,6 meter.

Färja bör hava en inre fri bredd av minst 4,0 m. för chaussé och I kl. landsväg samt minst 3,0 m. för II kl. landsväg och bygdeväg.

Flott- och kavelbro utföres till minst samma fria bredd som körbanan. Broar konstrueras för följande belastning:

a) sten-, järnbetong- och järnbroar

å chaussé och I kl. landsväg last-automobil gående minst 9 ton och

jämnt fördelad belastning av 400 kg per kvadratmeter;

å II kl. landsväg lastautomobil vägande minst 6 ton och jämnt fördelad belastning av 400 kg per kvadratmeter; samt

å bygdeväg fyrhjuligt fordon vägande minst 4 ton eller jämnt fördelad belastning av 300 kg per kvadratmeter;

b) träbroar

å chaussé och I kl. landsväg enahanda belastning som ovan för II kl. vägar angivits;

å II kl. landsväg lastautomobil vägande minst 4,5 ton och jämnt fördelad belastning av 400 kg per kvadratmeter; samt

å bygdeväg enahanda belastning som ovan angivits.

Färjor utföras så att de kunna bära lastautomobiler och lastfordon av samma vikt som ovan för sten m. fl. broar är föreskrivet.

De närmare anvisningar rörande belastningen m. m., som ytterligare kunna vara av nöden för uppgörande av förslag till broar och färjor, meddelas av överstyrelsen för väg- och vattenbyggnaderna.

10. Övriga inrättningar.

Ledstänger skola innehava en höjd över vägytan av minst 1,0 m. I stället för ledstänger få på ett avstånd av c:a 2,0 m. från varandra anbringas skyddsvärnsstenar, som äro c:a 60 cm. höga. Ledstänger och skyddsvärnsstenar anbringas vid vägrenens ytterkant och få icke inkräkta på vägytans bredd.

Kilometerstolpar numreras för landsvägar, som gå emellan städer och andra stora trafikcentra, i fortlöpande nummerföljd räknat från vardera ändpunkten och oberoende av mellanliggande skjutsanstalter. Beträffande övriga landsvägar iakttages såvitt möjligt enahanda förfaringssätt. Kilometerstolpar av trä rödmålas och bära hava en minsta höjd över marken av 2,5 meter samt sådana av sten eller järn en minsta höjd av 1,5 m. Kilometertalen anbringas

med minst 12 cm höga siffror, å stolpar av trä eller sten med svarta siffror på vitt fält och å järnstolpar med genombrutna siffror å vitmålad järnplåt.

Gränsstolpar mellan län, landskap, härad och kommuner appresas på den motsatta sidan av vägen mot kilometerstolparna och utföras på liknande sätt som dessa.

Stolpe för skjutsanstalt förses med vitmålad tavla, å vilken förutom skjutsanstaltens namn angives vägens vardera ändpunkt jämte avståndet till densamma i hela och tiondedels kilometer.

Vägvisare bära å från varje väg lätt skönjbara vitmålade armar angiva den stad, det trafikcentrum eller den ändpunkt dit vägen leder.

Varningstavlur anbringas på ett avstånd av minst 50 m. från sådana ställen av landsväg, där särskild försiktighet vid färdandet bör iakttagas. Varningstavlorna utgöras av vitmålade stolpar med upptill i vägens tvärriktning anbragt triangel av c:a 12 cm breda och 1,0 m långa, jämväl vitmålade bräden.

Grind, som nämnes i kungörelsen av den 14 januari 1897, bör hava en fri öppning å chaussé och I kl. landsväg av minst körbanans bredd, samt å II kl. landsväg av minst 3,5 m. Å bygdeväg bör den fria öppningen vara minst 2,5 m. Äro grindstolparna övanti till förenade med tvärsåla bör densamma hava en minsta höjd över vägytan av 3,6 m. Grind eller åtminstone dess översta spjåla, liksom även tvärsåla, bör vara vitmålad med röda tvärränder. — Slaghorn, som inrättats vid övergång av järnväg, bör hava samma fria öppning som grind samt vara vitmålad med röda tvärränder.

Vid vägunderfart bör den fria öppningen hava en vägytans bredd motsvarande minsta bredd samt i vägens mitt till minst 2,5 m bredd en minsta höjd av 3,6 m., såvida icke överstyrelsen för väg- och vattenbyggnaderna medger en mindre höjd.

11. Spångväg.

Spångväg, avsedd för fotgängare och

ryttare, bör, om densamma förmedlar allmän samfärdsel, vara uppröjd till minst 2,5 m bredd, dock så att den icke behöver utjämnas till större bredd än 1,0 m. Över myr och sank mark utföres gångbana av minst två flankade bjälkar. Över vattendrag utföres gångbro av minst tre flankade bjälkar och förses med ledstång.

Skall spångväg tillika tjäna som färdväg för släde eller hjuldon, bör densamma vara utjämnad till 2,0 m bredd med omfartsställen på högst 300 m avstånd från varandra. På behövliga ställen skola anbringas sidodiken och trummor för vattnets avledande samt över myr eller sank mark kavebro av minst 2,5 m bredd. Över vattendrag böra utföras enkla broar av 2,5 meters bredd eller färjtrafik anordnas. Spångväg av sistnämnda beskaffenhet, som bör anläggas med fästet avseende å dess framtida ombyggnad till bygde- eller landsväg, får ej innehåva större stigning än 1:5.

Å spångväg uppställas kilometerstol-

par på varje femte eller tionde kilometer samt vägyisare, allt av enklaste slag.

12. Särskilda föreskrifter.

Dessa anvisningar skola omedelbart lända till efterrättelse vid nyanläggning samt ombyggnad och förbättring av väg. Efterhand skola de även i tillämpliga delar följas vid landsvägars underhåll.

Rörande landsvägars indelning i klasser och numrering av kilometerstolpar enligt föreskrifterna i punkt 10 förordnar landshövdingen efter att hava hört överstyrelsen för väg- och vattenbyggnaderna. Beslut rörande landsväg som sträcker sig inom två eller flere län fattas på landshövdingens framställning av ministeriet för kommunikationsväsendet och allmänna arbetena. Intill dess indelning skett anses alla landsvägar för II klassens landsvägar.

Numreringen av kilometerstolpar enligt föreskrifterna i punkt 10 skall å landsvägar, som gå emellan städer och andra trafikcentra, vara slutförd före utgången av år 1927.

Det alla, som vederbör, till efterrättelse länder.

Helsingfors, den 31 maj 1921.

Minister för kommunikationsväsendet och allmänna arbetena *Erkki Pullinen*.

Einar von Bonsdorff.

N:o 9.

Uti ovannämnda nummer åberopade kungörelse är av följande lydelse:

Hans Kejsrerliga Majestäts Nådiga Kungörelse angående rätt att hava grind å landsväg.

Given i Helsingfors, den 14 januari 1897.

Wi NIKOLAI den Andre, med Guds Nåde, Kejsare och Sjelfherrskare öfver hela Ryssland, Tsar af Polen, Storfurste till Finland etc., etc., etc., Göre veterligt: På därom hos Oss i underdånighet gjord framställning, hafve Wi funnit godt att, angående rättigheten att hafva grind å landsväg, i Nåder förordna som följer:

Å landsväg må, med undantag för de ställen, der sådan väg af jernväg eller kanalled korsas, grind härefter icke uppsättas, med mindre vederbörande Guvernör, efter inhemtad utredning rörande trafikens liflighet och öfriga å saken verkande omständigheter, der till lemnat tillstånd.

Vid vägsyn, som härefter förrättas, bör förrättningsmannen tillse, huruvida å landsväg befintlig grind, hvilken icke ingått i beräkning uti gällande hägnadsdelning, må utan synnerlig olägenhet för jordegare kunna utdömas, samt för sådan händelse med förslag härom, upptagande grindens läge jemte öfriga på frågans bedömande inverkan förhållanden, till Guvernören inkomma;

hvarefter Guvernören, sedan vederbörande blifvit hörda och, om så befinnes nödigt, ytterligare upplysningar inhemtats, eger efter pröfning af jordegarens rätt och med afseende å sakens beskaffenhet i öfrigt förordna, antingen att grinden skall inom viss lämplig tid borttagas, vid äfventyr att sådant eljest på grindegarens bekostnad genom kronobetjeningens försorg emot lega verkställas, eller ock att grinden än vidare får opåtaladt kvarstå.

För öfrigt ankommer det å Guvernör att, med hänsigt till särskilda orters olika förhållanden, föreskrifva, hvilken tid af året de grindar öfver landsväg, som tillåtas kvarstå, skola hållas öppna, samt för uraktlåtenhet att sådan föreskrift efterkomma utsätta vite af fem till trettio mark.

Den, som med Guvernörs i dessa frågor meddelade beslut är missnöjd, må deröfver föra klagan i den ordning, som för ekonomimål i allmänhet stadgad är. Det alle, som vederbör, till underdånig efterrättelse länder. Helsingfors, den 14 januari 1897.

Enligt Hans Kejsrerliga Majestäts Eget Beslut och i Dess Höga Namn,

Dess tillförordnade Senat för Finland:

C. Tudeer.

Hjalmar Palin.

G. von Troil.

J. G. Sohlman.

Ossian Bergbom.

H. Molander.

Z. Yrjö-Koskinen.

K. F. Ignatius.

Wald. Eneberg.

Lennart Gripenberg.

Alfred Stadius.

N:o 11.

Uti ovannämnda nummer åberopade Statsrådsbeslut är av följande lydelse:

Statsrådets beslut
angående tiden för nästa skjutshållningsperiod.

Utfärdad i Helsingfors, den 4 augusti 1921.

Statsrådet har vid föredragning från stundande skjutshållningsperiod, vilken Ministeriet för kommunikationsväsendet vidtager den 1 januari 1923, skall om- och allmänna arbetena förordnat, att in- omfatta åren 1923, 1924 och 1925.

Det alla, som vederbör, till efterrättelse länder.

Helsingfors, den 4 augusti 1921.

Minister för kommunikationsväsendet och allmänna arbetena *Erkki Pullinen*.

K. J. Flodström.

N:o 12.

Uti ovannämnda nummer åberopade Förordning är av följande lydelse:

Förordning
angående skjutslegan under instundande skjutshållningsperiod.

Given i Helsingfors, den 19 augusti 1921.

På föredragning av Ministern för kommunikationsväsendet och allmänna arbetena stadgas härmed:

Med avvikelse från stadgandena i 1 de skjutsväsendet, må legan för skjuts momentet 1 § av förordningen den 25 om vardag under instundande skjutshållningsperiod utgöra högst 2 mark och februari 1919, innefattande tilläggsbe- ningstämmer, förutsatta i lagen angäen- minst 1 mark för kilometern.

Det alla, som vederbör, till efterrättelse länder.

Helsingfors, den 19 augusti 1921.

I anseende till förfall för Republikens President:

Statsminister J. H. VENNOLA.

Minister för kommunikationsväsendet och allmänna arbetena *Erkki Pullinen*.